

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Jan Kroupa

Studijní obor: AJOP

Název práce: Speech Acts in US Presidential Candidates' Speeches

Akademický rok: 2016/17

Vedoucí práce: PhDr. Petra Huschová, PhD

Oponent práce: Mgr. Eva Nováková

Kritéria hodnocení		Hodnocení 1 - 2 - 3 - 4
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	2
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretické a praktické části	
Teoretická část	Prezentace různých teoretických přístupů k řešenému problému	2
	Kritické posouzení prezentovaných přístupů a zvolení relevantní teoretické základny	
	Zpracování kvalitní teoretické základny pro realizaci praktické části	
Praktická část	Vhodnost zvolené výzkumné metodologie	2
	Aplikace zvolené výzkumné metodologie	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	1
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa, požadavky KAA)	2
	Kvalita vědeckého aparátu, příloh, tabulek a obrázků	
	Dodržení bibliografických norem	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	2
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Cílem BP je analyzovat používání řečových (konkrétně ilokučních) aktů v projevech prezidentských kandidátů v USA. Cíl práce je stejně jako metodologie a korpus dat jasně a srozumitelně stanoven v úvodu, na který navazuje zdařilá teoretická část kombinující dva hlavní přístupy ke klasifikaci mluvních aktů, Austinův a Searlův. Je chvályhodné, že diplomand oba základní zdroje pouze nesumarizuje, ale doplňuje teoretické poznatky dalšími sekundárními zdroji, které usilují o kritické a rozšiřující pojetí Austinových a Searlových tezí. Totéž hledisko se pak diplomand snaží uplatnit i v praktické analýze dat, které má konkrétní mluvní akty zkoumat v širším kontextu komunikační situace.

Jediným, nicméně vážným nedostatkem teoretické části je okolnost, že diplomand většinou nerozlišuje mezi citací a parafrází použitých zdrojů, a není tak možné odlišit, kdy jde o doslovné převzetí myšlenek citovaných autorů a kdy o diplomandovu vlastní interpretaci.

Praktické části předchází kapitola vymezující styl veřejných (politických projevů). Je škoda, že této problematice nevěnuje práce víc prostoru a nesoustředí se blíže na jazykové aspekty z pragmatické a textové roviny, které jsou relevantní pro zvolený typ analýzy (zmiňované mluvní tempo, lexikální repetice nebo figurativní jazyk souvisejí s mluvními akty spíše okrajově). Stejně tak postrádám podrobnější popis zkoumaných projevů/debat Clintonové a Trumpa, který by vedl ke stanovení přesnější hypotézy, jaké typy mluvních aktů lze v promluvách obou aktérů očekávat. Diplomand sám uvádí, že interpretace jednotlivých výroků se neobejde bez „bližší obeznamenosti s typickým chováním [Clintonové a Trumpa] během volební kampaně“ (s. 45), ovšem o tomto „typickém chování“ čtenáře nikde blíže neinformuje.

Praktická část předkládá podrobnou a přehlednou klasifikaci ilokučních a perlokučních aktů a jejich kvantifikaci. Ocenit lze určitě rozšíření Searlovy taxonomie o další kategorie tam, kde chybí, (expresiva) a komentáře, kterými autor klasifikaci konkrétních výroků zdůvodňuje. Bohužel se ne úplně podařilo naplnit předpoklad, že mluvní akty budou vztaženy k širšímu kontextu výpovědi, a jejich hodnocení tak naráží na limity subjektivity (tu nicméně ve vztahu k problematice mluvních aktů obecně diplomand sám kriticky reflektuje). Otázkou také je, nakolik jsou pro kvantitativní hodnocení relevantní typy ilokučních aktů, které se v korpusu objevují jen v řádu jednotek. Výsledky analýzy nicméně mohou posloužit jako solidní základ pro budoucí podrobnější zkoumání obsáhlejšího korpusu v rámci diplomové práce.

(1) Na s. 12 se píše, že ilokuční akty představují z hlediska filosofie a lingvistiky hlavní typ mluvních aktů. Jakými zdroji lze toto tvrzení podložit? Proč hraje ilokuce tak důležitou roli?

(2) Z praktické části vyplývá, že ilokuční sílu výpovědi lze stanovit mj. podle typu slovesa, které mluvčí volí (např. s. 35, 44). Jakým způsobem se pak hodnotí slovesa významově blízká, tj. synonyma s různou mírou konotací? Do jaké míry dokáže užití synonyma změnit ilokuční sílu výroku?

(3) Mají projevy prezidentských kandidátů v USA některé jazykové rysy, které je odlišují od politických projevů popsanych v kapitole 2? Měl jste možnost vysledovat, jestli se rozložení ilokučních aktů mění i v čase (např. čím blíže k volbám, tím víc kandidáti „přitvrzují“, přesvědčují, obviňují...)?

V ý s l e d n á k l a s i f i k a c e*

(možnosti klasifikace – výborně, **velmi dobře**, dobře, nevyhověl)

velmi dobře

Dne: 10. 5. 2017

Eva Nováková
.....
Podpis oponenta práce

* Výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek

** Vyhovující podtrhněte